

Forfatter: Christian August

Titel: BREV TIL: Frederik 6 FRA: Christian August (1809-04-25)

Citation: Christian August: "BREV TIL: Frederik 6 FRA: Christian August (1809-04-25)", i *Frederik den Sjettes fortrolige Brevvexling med Norge i Aaret 1809*, GYLDENDALSKE BOGHANDELS FORLAG, s. 52. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155044-000-shoot-L0021550440000034.pdf> (tilgået 06. juli 2024)

Anvendt udgave: Frederik den Sjettes fortrolige Brevvexling med Norge i Aaret 1809

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Samme til Samme.*  
*Christiania, den 25de April 1809*

Allerunderdanigst Rapport.

Jeg er pligtig at anmelde Modtagelsen af Deres Majestæts allernaadigste Befalinger af 12te og 16de d. M. Jeg tilskriver Major Darre med denne Kurér, som jeg haaber vil træffe ham i eller paa den anden Side af Gothenborg <sup>1</sup>. Siden min sidste Rapport er endnu s. 5330 til 40 i svensk Krigsfangenskab værende Nordmænd ankomne. Ligeledes til Christianssand ved Parleментærskib fra England til de ydre Havne for Christianssand 9 af vore vestindiske Officerer, hvoriblandt 2 alt udvexlede i England, og 180 norske og danske Skippere og Matroser. Ligeledes blive i disse Dage afleverede 102 Mand af de i engelsk Fangenskab værende norske Matroser, hvorimod det hele Antal ej kan strax tilbagegives, men Resten maa afleveres til det nærmeste Krigsskib, naar de i Trondhjem værende engelske Krigsfanger her til ere ankomne. Jeg tillader mig at lade tilbagefølge de i Christianssand værende Englændere imod Kvittering, for saa vidt de ej kan give Oplysning om vor militære Stilling. En af om meldt e udvexlede Officerer, Kapitajn Motzfeldt, som har sin Familie her i Landet, ønsker at forblive her og her ansættes til Tjeneste. Jeg vover at opfylde dette Ønske. Jeg haaber tillidsfuldt, at det her ommeldte finder Deres Majestæts allerhøjeste Bifald. Extrakten af et indkommet Forhør, bekræftet ved flere Vidner, vedlægges allerunderdanigst; den brave Skibskapitajn er jeg pligtig at anbefale til Deres Majestæts Naade <sup>1</sup>.

Med Hensyn til det lokale vover jeg at afslutte Vaabenstilstanden paa 5 Uger og derefter med 5 Ugers Opsigelse. Desforuden vilde begge Øjemed, Soulagement og Sikkerhed for Landet, ej kunne forenes. Armfelt maa tilføje, at han er avtoriseret fra hans Regering, og dette indføres i de svenske og norske Aviser; den sluttes til Lands og til Vands. Kaperierne ophøre fra den Tid. Af den sidst ommeldte Regeringskommissions-Plakat vedlægges allerunderdanigst et Exemplar. Alt dette lider imidlertid den Forandring, som Deres Kongl. Majestæts nærmere s. 54 Befaling til Major Darre bar gjort nødvendig. Ønskeligt var det, om man imidlertid kunde anvende de svenske Skibe til Dannemarks- Farten. Herover ansøger jeg om Deres Kongl. Majestæts nærmere Befaling, ligesom, om ej begge Nationers ubevæbnede Skibe gjensidig kunde gives Adgang til de ubefæstede Havne med de Indskrænkninger, Forbud af al Handel og Samkvem med England maatte gjøre nødvendig.

Adlersparre, Adlerkreutz, Silfversparre, Platen, Posse ere intimt lierede og det egentlig dirigerende Parti. Armfelt har, som jeg formodede, ingen Indflydelse. Alt vil dependere af Napoleons Beslutning. Tillades dem frit Valg, under hvilke Betingelser det end maatte være, saa vil hans Ønske dog om mulig opfyldes, naar de ej skal vælge en russisk Prins, eller det forlanges, at de skal opofre deres Frihed; thi i disse Tilfælde vilde de sikkert forinden vove det yderste. Indtræffer dette mest usandsynlige Tilfælde, at Frankrig og Rusland overlader til Sverig at afgjøre dets Skæbne ved frit Valg — at de forinden slutte deres Havne for Englænderne, er en Selvfølge —, da haaber jeg at have virket og skal end mere gjøre, hvad jeg kan. Men de ere næsten almindelig overbeviste, at det vilde være lige saa skadelig for Sverig som for Danmark, naar det første isolerede sig. Bliver Sverig tvunget til at vove det yderste, da vinder Norge ved Vaabenstilstanden Tid, og er, ved at træne Sagen til den fordelagtige Aarstid, reddet. Indtræffer det oven meldte Tilfælde, da var det godt: 1) Naar paa en indirekte Maade det kunde blive bekjendt, at Deres Kongl. Majestæt var villig til under en modereret Konstitution at antage Kronen, hvorved alle Svenske saa vidt muligt gives lige Rettigheder uden Hensyn til Stænder. Jeg vover hertil at anvende de Midler, jeg har, saa snart jeg er orienteret eller underrettet om vores Allieredes Sindelag. At Successionen bestemmes efter de samme Regler, Kongeloven foreskriver, tvivler jeg ej paa, at de findes villige til; men jeg er pligtig at gjentage min fulde Overbevisning, at de ej ubetinget underkaste dem og før vove det yderste, at de ved den Mistro, de have mod de Danske, før vil overdrive deres Fordringer. Det fornemste er sket, de have selv overbevist dem, sandsynlig med Hensyn til Norge, som de nu indsé ej at kunne vinde ved Erobring, at deres Repræsentanter maa vælges efter andre og oven anførte Grundsætninger. Jeg har været meget glad over denne Beslutning, som sandsynlig vil være den fornemste, muligen eneste Gjenstand for første Rigsdag, da det befriede mig for Udladeiser af en meget delikat Natur, og, lad dem tænke hvad de vil, sikrest føre til Maalet efter Deres Kongl. Majestæts Ønske. Vindes dette, da vil til næste Rigsdag, valgt efter ommeldte Grundsætninger, afgjøres Valget og clet øvrige. De vinde herved Tid, men dette er efter oven meldte deres Overbevisning ej til væsentlig Skade for os. Forbitrelsen mod Rusland hjælper os da til Maalet, hvorledes den politiske Stilling end er. 2) Dersom vores Allierede sendte Gesandter til Rigsdagen og Deres Kongl. Majestæt derved blev sat i Stand til at bruge samme Middel; — jeg vover herved at ytre det Ønske, at Valget maatte falde paa en Mand, s. 55som har Popularitet i Sverig, har Konduite, er tavs og, Deres Kongl. Majestæt tilgiver mig min Frimodighed, ej har bekjendt og direkte Indflydelse ved Deres Kongl. Majestæts Hof. Jeg indstiller til Deres Majestæts vise Dom, om De maatte ansé det for passende at hensende mig som Ambassadør til første eller anden Rigsdag, tildelende mig 2 Diplomater. Det vilde være smigrende for de Svenske og, jeg tør uden Forfængelighed ytre, nyttig for Deres Kongl. Majestæts Interesse. Jeg véd, at jeg taler til Deres Kongl. Majestæt, at det af mig meldte ej bliver røbet eller nogen bekjendt. Jeg vover altsaa, ved med Frimodighed at ytre min Overbevisning, at opfylde en Pligt, jeg skylder Deres Kongl. Majestæt og Fædrelandet.

Allerunderdanigst

Christian August, *Frederik den Sjettes fortrolige Brevvexling med Norge i Aaret 1809,*

Christian, Prins til S. Holsten.

Da Deres Majestæts allerhøjeste Befaling indeholdt, at Grev Molkte var bleven udnævnt til Stiftamtmand i Fyn og til Gehejmekonferensraad, gratulerede jeg Greven, ej formodende andet, end at han alt herom maatte være [underrettet], da han havde erholdt Breve. Men mod Formodning havde han ej erholdt nogen officiel Kommunikation og aldeles ingen Underretning om det sidste. Imidlertid blev dette herved bekjendt. Uagtet jeg nu ej holder for, at denne Sag burde holdes hemmelig, saa holder jeg mig dog for pligtig at indmelde denne min Overilelse til Deres Majestæt, anholdende om Tilgivelse.

Allerunderdanigst

Christian, Prins til S. Holsten.